

נהר

ראובן

שמעון

נחל
(נגר)

נהר

נהל
(נגל)

האובו

שמעו

נהר

שמעון

ראובן

שמעון

ראובן

ראובן

שמעון

שמעון

ראובן

נחל (גג) נחל

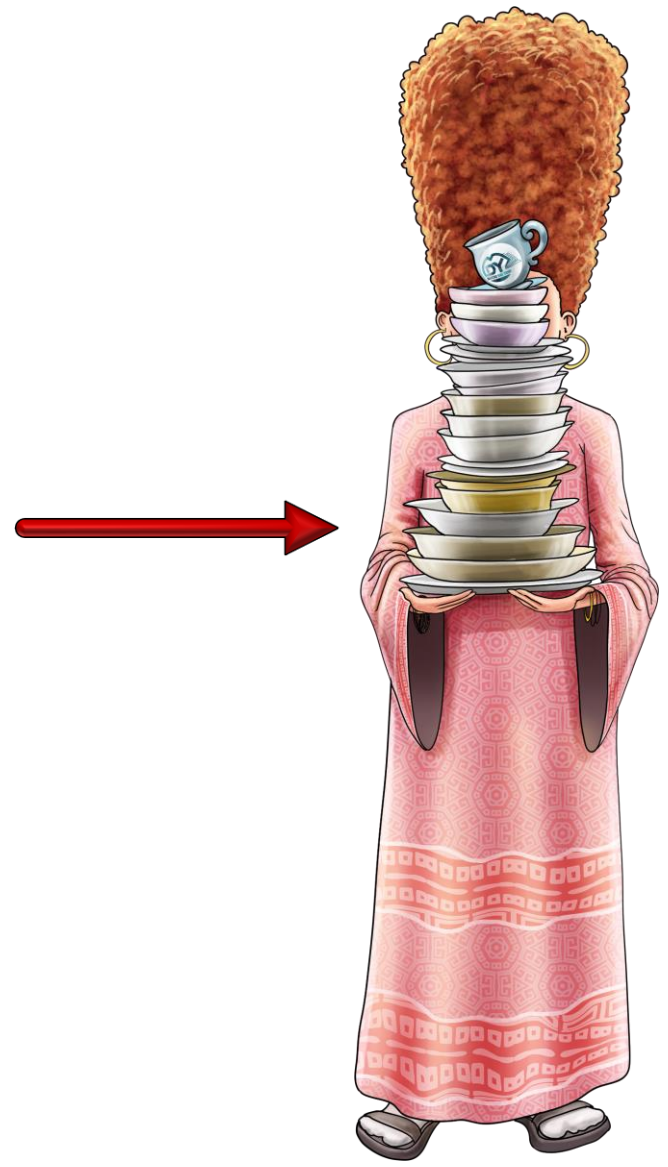
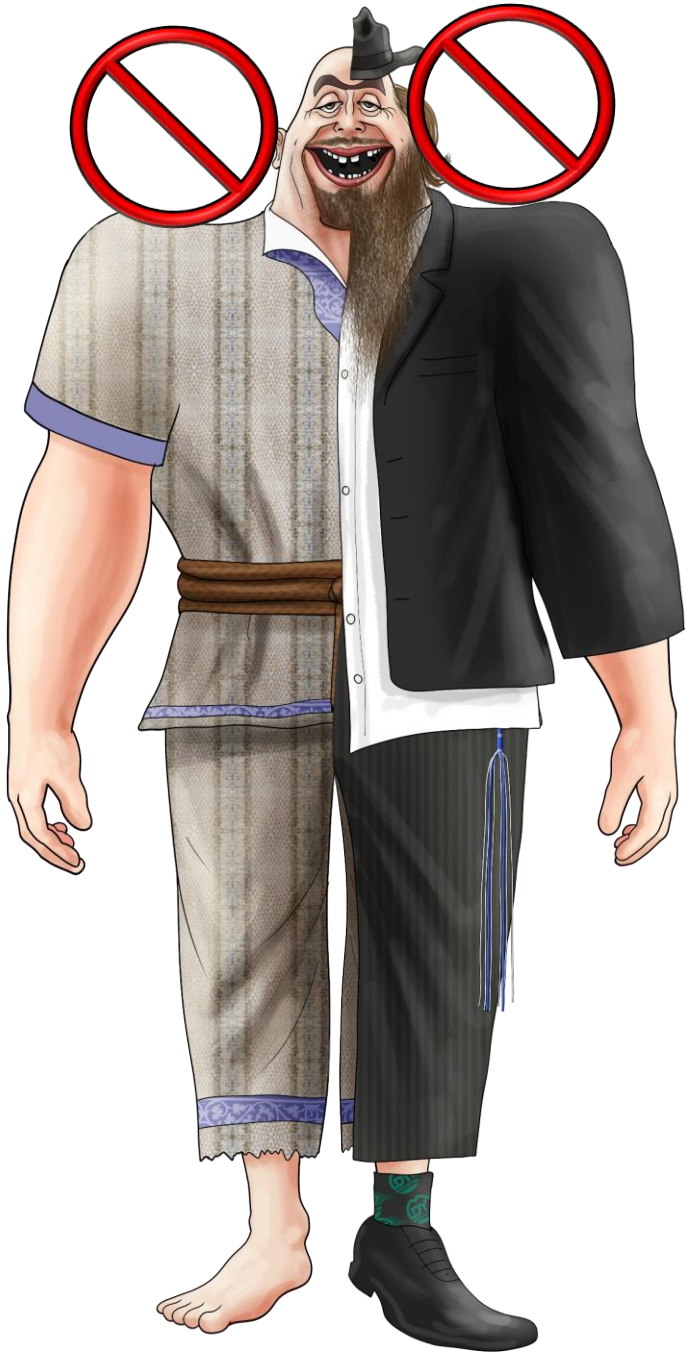

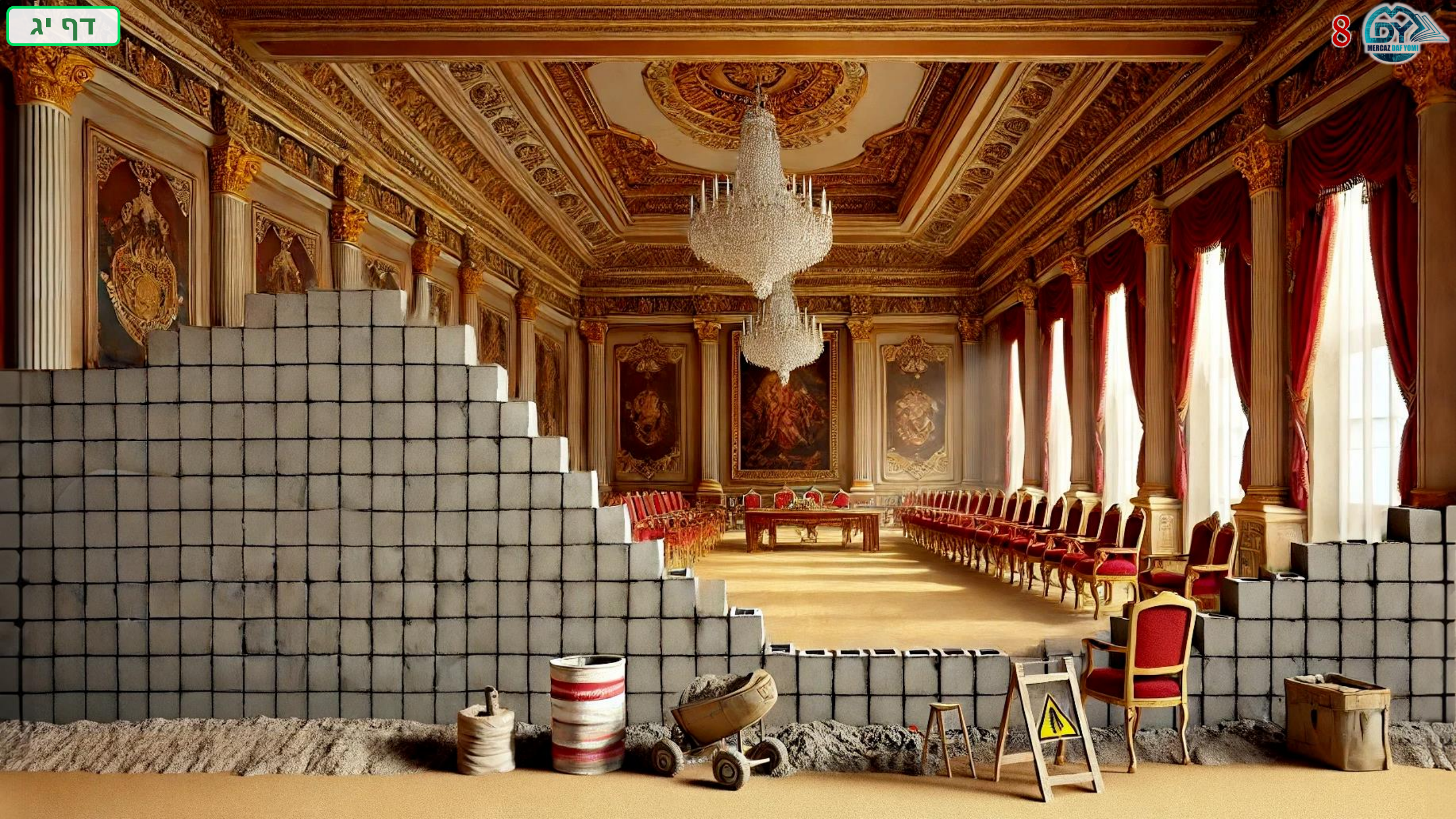
שיחרור האדון עובר על עשה

שימכור עמצו כע"ע ומותר
בשפחה

שיתחתן עם חצי שפחה

שיתחתן עם ממזרת

נביאים

ויהי אזרחי מות משה עבד ה' ויאמר ה' אל יהושע בן נון
 משרת משה לאמר משה עבדי מת ועתה קום עבר את
 הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
 להם לבני ישראל כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו
 לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה מהמדבר והלבנון הזה
 ועד הנזהר הגדול זהר פרת כל ארץ הזותים ועד הים הגדול
 מבוא השמש יהיה גבולכם לא יתישב איש לפניך כל ימי
 חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
 אעזבך חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת להם רק חזק ואמץ מאד
 לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור
 מבנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך לא ימוש
 ספר התורה הזה מפיק והגית בו יומם ולילה למען תשמר
 לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל
 הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תזזת כי עמך ה'
 אלהיך בכל אשר תלך ויצו יהושע את שטרי העם לאמר
 עברו בקרב המזנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה

תורה

ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על
 פני ירזו ויראהו ה' את כל הארץ את הגלעד עד דן ואת כל
 נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
 האזורון ואת הנגב ואת הככר בקעת ירזו עיר התמרים עד
 צער ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 ליעזק וליעקב לאמר לורעך אתננה הראיתך בעיניך
 ושמה לא תעבר וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב על
 פי ה' ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע
 איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן מאה ועשרים שנה
 במתו לא כהתה עינו ולא נס לזה ויבכו בני ישראל את
 משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה
 ויהושע בן נון מלא רוז חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה' את משה ולא
 קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים
 לכל האתות והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ
 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היד החזקה
 ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל

כּתוּבִים

1. תהילים
2. משלים
3. איוב
4. שיר השירים
5. רות
6. איכה
7. קהלת
8. אסתר
9. דניאל
10. עזרא-נחמיה
11. דברי הימים

נְבִיאִים

1. יהושע
2. שופטים
3. שמואל
4. מלכים
5. ישעיה
6. ירמיהו
7. יחזקאל
8. ודברי עשר

תרי עשר

1. הושע	7. זוזום
2. יואל	8. זבבוק
3. עמוס	9. צפניה
4. עובדיה	10. זגל
5. יונה	11. זכריה
6. מלכה	12. ומלאכי

בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר ה' אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הגזר הגדל זהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולורעם אזוריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם ה' אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב ה' אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה אשא לבדי טרדכם ומשאכם וריבכם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם ותעזו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים לשבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אוזיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אוזיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן

ישראל איש זולת אבתיו ולא תסב זולה ממטה למטה אזור כי איש בזולתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר צוה ה' את משה כן עשו בזות עלפוזד ותהיינה מזולה תרצה וזולה ומלכה ונעה בזות עלפוזד לבני דדיהן לנשים ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי זולתן על מטה משפחות אביהן אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירוחו

↑ סוף בראשית

תחילת שמות

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וזוצרת ודי זהב אזור עשר יום מזרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באזור לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אתו אלהם אזורי הכתו את סיוון מלך האמרי אשר יושב בושבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי בעבר הירדן

1
2
3
4

בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר ה' אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובגג ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הגזר הגדל זהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולורעם אזוריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם ה' אלהיכם הרבה אתכם והגם היום ככוכבי השמים לרב ה' אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה אשא לבדי טרזכם ומשאכם וריבכם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם ותעזו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים לשבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אוזיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אוזיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן

ישראל איש זולת אבתיו ולא תסב זולה ממטה למטה אזור כי איש בזולתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר צוה ה' את משה כן עשו בזות עלפוזד ותהיינה מזולה תרצה וזולה ומלכה ונעה בזות עלפוזד לבני דדיהן לנשים ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי זולתן על מטה משפחות אביהן אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירזו

סוף יהושע

תחילת שופטים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וזוצרת ודי זהב אזור עשר יום מזרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באזור לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אתו אלהם אזורי הכתו את סיוון מלך האמרי אשר יושב בושבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי בעבר הירדן

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי כִשְׁלַת בְּעוֹזְךָ קָחוּ עִמָּכֶם
 דְּבָרִים וּשְׁוֹבוּ אֶל ה' אָמְרוּ אֵלָיו כֹּל תִּשָּׂא עִוֹן וְקָחוּ טוֹב
 וְנִשְׁלַמָּה פְרִים שִׁפְתֵינוּ אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל סוֹס לֹא נִרְכַּב
 וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לִמְעַשֶׂה יַדֵינוּ אֲשֶׁר בְּךָ יִרְחֹם יִתּוֹם
 אֲרַפָּא מִשׁוֹבְתֵם אֲהַבֵּם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמִּזֵּי אֱהִיָּה כִּטְל
 לְיִשְׂרָאֵל יִפְרוּז כְּשׁוֹשְׁנָה וַיֵּךְ שָׁרְשָׁיו כִּלְבָנוֹן יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי
 כֹּחֵית הוֹדוֹ וְרִיחוֹ לוֹ כִּלְבָנוֹן יֵשְׁבוּ יֵשְׁבִי בְּצִלּוֹ יִזְוִי דַגָּן וַיִּפְרוּזוּ

↑ **סוף הושע** **תחילת יואל** ↓

1
2
3

דָּבָר ה' אֲשֶׁר הִיָּה אֵל יוֹאֵל בֶּן פְּתוּאֵל שָׁמְעוּ זֹאת הַזְּקֵנִים
 וְהָאֵינִי כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַהִיָּתָה זֹאת בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי
 אֲבֹתֵיכֶם עָלִיָּה לְבַנְיָכֶם סִפְרוּ וּבַנְיָכֶם לְבַנְיָהֶם וּבַנְיָהֶם לְדוֹר
 אַחֲרָיִם יִתֵּר הַגֹּזֵם אֲכַל הָאָרֶבָּה וַיִּתֵּר הָאָרֶבָּה אֲכַל הַיִּלְקָ וַיִּתֵּר
 הַיִּלְקָ אֲכַל הַחֹסִיל הַקֵּיִצוּ שְׁכוּרִים וּבָכוּ וְהִילְלוּ כֹּל שְׁתֵּי יָיִן
 עַל עֵסִיס כִּי זָכַרְתָּ מִפִּיכֶם כִּי גְוִי עָלָה עַל אֲרֻצֵי עֲצוֹם וְאִין
 מִסִּפֵּר שִׁנְיֵי שְׁנֵי אַרְיָה וּמִתְלַעוֹת לְבִיָּא לוֹ שֵׁם גִּפְנֵי לְשִׁמָּה
 וְתֹאנְתִי לְקַצְפָּה זֹשֶׁף זֹשֶׁף וְהִשְׁלִיךְ הַלְבִיָּנוּ שְׁרִיגָיָה אֵלַי

כַּבְתּוּלָה זֹזְרַת שֶׁקָּ עַל בַּעַל זְעוּרִיָּה הַכֵּרַת מִזְזוּה וְזִסְךָ
 מִבֵּית ה' אֲבָלוּ הַכַּהֲנִים מִשְׁרַתִּי ה' שְׁדָד שְׁדָה אֲבָלָה
 אֲדָמָה כִּי שְׁדָד דַּגָּן הוֹבִישׁ תִּירוּשׁ אֲמַלְלָה יִצְהָר הַבִּישׁוֹ
 אֲכָרִים הִילִילוּ כִרְמִים עַל חֹטָה וְעַל שְׁעָרָה כִּי אֲבָד קִצִּיר
 שְׁדָה הַגִּפְן הוֹבִישָׁה וְהַתֵּאָנָה אֲמַלְלָה רִמּוֹן גָּם תִּמָּר וְתִפּוּז
 כֹּל עֲצֵי הַשְּׁדָה יִבְשׁוּ כִּי הַבִּישׁ שִׁשׁוֹן מִן בְּנֵי אָדָם זֹזְרוּ
 וּסְפְדוּ הַכַּהֲנִים הִילִילוּ מִשְׁרַתִּי מִזְזוּ בָּאוּ לֵינוּ בְשִׁקִּים
 מִשְׁרַתִּי אֱלֹהֵי כִי זִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִזְזוּה וְזִסְךָ קָדְשׁוֹ
 צוֹם קָרָאוּ עֲצָרָה אֲסַפּוּ זְקֵנִים כֹּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בֵּית ה' אֱלֹהֵיכֶם
 וְזַעְקוּ אֵל ה' אֱהִיָּה לַיּוֹם כִּי קָרוֹב יוֹם ה' וְכִשְׁד
 מִשְׁדֵּי יָבוֹא הַלּוֹא נִגַּד עֵינֵינוּ אֲכַל זָכַרְתָּ מִבֵּית אֱלֹהֵינוּ
 שְׁמִזְזוּה וְזִיל עֲבָשׁוּ פְרִדוֹת תּוֹזַת מִזְרַפְתֵיהֶם זְשָׁמוּ אֲצֵרוֹת
 זָהֲרָסוּ מִמִּזְרוֹת כִּי הַבִּישׁ דַּגָּן מָה זֹאנְזוּה בַּהֲמָה זָבָכוּ עֲדָרֵי
 בָקָר כִּי אִין מִרְעָה לָהֶם גָּם עֲדָרֵי הַצֹּאן זָאֲשָׁמוּ אֲלִיךָ ה' אֲקָרָא
 כִּי אֲשֶׁ אֲכַלָּה זָאוֹת מִדְּבָר וְלֹהֲבָה לֹהֲטָה כֹּל עֲצֵי
 הַשְּׁדָה גָּם בַּהֲמוֹת שְׁדָה תִּעְרוּגָ אֲלִיךָ כִּי יִבְשׁוּ אֲפִיקֵי מַיִם
 וְאֲשֶׁ אֲכַלָּה זָאוֹת הַמִּדְּבָר כִּגְדָל תִּשְׁמַעוֹן לֹא תִזְרוּ מִפְנֵי אִישׁ
 כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרָבוּן

תחילת ספר

מלך ושרים אתן לך מלך באפי ואקוז בעברתי צרור עון אפרים צפונה חטאתו חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא זכם כי עת לא יעמד במשבר בנים מיד שאול אפרים ממות אנאלם אהי דבריק מות אהי קטבך שאול זוזם יסתר מעיני כי הוא בן אזים יפריא יבוא קדים רוז ה' ממדבר עלה ויבוש מקורו ויזרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בזרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך קוזו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקוז טוב וזשלמה פרים שפתינו אשור לא יושיענו על סוס לא זרכב ולא זאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירוזם יתום ארפא משובתם אהבם זלבה כי שב אפי ממנו אהיה כטל לישראל יפרוז כשושנה ויך ערשיו כלבזון ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריז לו כלבזון ישבו ישבי בצלו יזיו דגן ויפרוזו כגפן זכרו כיון לבזון אפרים מה לי עוד לעצבים אזי עזיתי ואשורנו אזי כברוש רעזן ממזי פריך זמצא מי זכם ויבן אלה זבון וידעם כי ישראלים דרכי ה' וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם

סוף ספר

דבר ה' אשר היה אל יואל בן פתואל שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם עליה לבזיכם ספרו ובזיכם לבזיהם ובזיהם לדור אזור יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל הקיצו שכורים ובכו והיללו כל עתי יין על עסיס כי זכרת מפיקם כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שזיו שזי אריה ומתלעות לביא לו שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חושף חושפה והשליך הלבינו שריגיה אלי כבתולה חזרת שק על בעל זעוריה הכרת מזוזה ונסך מבית ה' אכלו הכהנים משרתי ה' שרד שדה אכלה אדמה כי שרד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוז כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם חזרו וספרו הכהנים הילילו משרתי מזבזו באו לינו בשקים משרתי אלהי כי זמזע מבית אלהיכם מזוזה ונסך קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית ה' אלהיכם וזעקו אל ה' אהה ליום כי קרוב יום ה' וכשד

שופטי

ויהי אזרחי מות משה עבד ה' ויאמר ה' אל יהושע בן נון
 משרת משה לאמר משה עבדי מת ועתה קום עבר את
 הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
 להם לבני ישראל כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו
 לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה מהמדבר והלבנון הזה
 ועד הנזהר הגדול זהר פרת כל ארץ הזותים ועד הים הגדול
 מבוא השמש יהיה גבולכם לא יתישב איש לפניך כל ימי
 חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
 אעזבך חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת להם רק חזק ואמץ מאד
 לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור
 מבמנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך לא ימוש
 ספר התורה הזה מפיק והגית בו יומם ולילה למען תשמר
 לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל
 הלוא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תזזת כי עמך ה'
 אלהיך בכל אשר תלך ויצו יהושע את שטרי העם לאמר
 עברו בקרב המזנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה

יהושע

ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על
 פני ירזו ויראהו ה' את כל הארץ את הגלעד עד דן ואת כל
 נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
 האזורון ואת הנגב ואת הככר בקעת ירזו עיר התמרים עד
 צער ויאמר ה' אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 ליעזק וליעקב לאמר לורעך אתננה הראיתך בעיניך
 ושמה לא תעבר וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב על
 פי ה' ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע
 איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן מאה ועשרים שנה
 במתו לא כהתה עינו ולא נס לזה ויבכו בני ישראל את
 משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה
 ויהושע בן נון מלא רוז חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה' את משה ולא
 קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים
 לכל האתות והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ
 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היד החזקה
 ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל